УДК 342.9

А. П. Шпак,
здобувач кафедри загальноправових дисциплін факультету права та масових комунікацій Харківського національного університету внутрішніх справ, методист Харківського державного будинку художньої та технічної творчості

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Розглянуто проблемні питання адміністративно-правового забезпечення охорони прав інтелектуальної власності в Україні й діяльності консультативно-дорадчих органів у цій сфері. Окреслено основні заходи, спрямовані на вирішення проблемних питань у сфері захисту прав інтелектуальної власності в цілому.

Ключові слова: *інтелектуальна власність, консультативно-дорадчі органи.*

Сьогодення потребує жвавого розвитку системи правової охорони прав інтелектуальної власності, яка за весь час існування і надалі перебуває на стадії розвитку. Хоча ще у 90-х рр. минулого століття закладені основи національної системи регулювання цієї надзвичайно важливої сфери. Одночасно виявилось, що існують серйозні проблеми та недоліки її функціонування, що у свою чергу, позначилося на становленні нової інноваційної моделі розвитку країни, ускладнювало відносини України з провідними державами світу. Отже, законодавчі та нормативно-правові акти у сфері захисту прав інтелектуальної власності виявились не досить дієвими, звернувши хоча б увагу на той факт, що у 2013 р. Міжнародним альянсом інтелектуальної власності в Україні відзначено надзвичайно високий рівень цифрового та фізичного піратства. Про це йшлося в офіційному звіті Міжнародного альянсу інтелектуальної власності (IIPA). Крім того, організацією запропоновано закріпити за Україною статус «Priorіy Foreign Country», що означає, що країна офіційно стане «піратом № 1» у світі, адже жодна інша країна на сьогодні такого статусу не має.

Таким чином, необхідність створення в Україні ефективної системи охорони прав інтелектуальної власності обумовлена вимогами часу. Одним із завдань держави в цьому напрямі є не тільки проголошення, але й створення дієвого механізму забезпечення та реалізації прав інтелектуальної власності. Про це свідчить проведений аналіз законодавчих актів, що дає можливість виділити певні чинники, які обумовлюють неефективність правової охорони прав інтелектуальної власності. Тому проблема правової охорони права інтелектуальної власності залишається у центрі уваги юридичної науки. Теоретичні засади адміністративно-правової охорони прав інтелектуальної власності містять праці вчених-юристів: В. Б. Авер'янова, О. М. Бандурки, Н. В. Бондарчук, В. О. Боняк, Р. Г. Валєєва, С. М. Гусарова, К. Г. Грищенка, В. С. Журавського, Т. О. Коломоєць, А. Т. Комзюка, С. М. Ярового та ін.

© Шпак А. П., 2014

Статтю присвячено актуальним питанням створення (відновлення) та діяльності деяких консультативно-дорадчих органів й органів влади у напрямі позитивного вирішення проблеми щодо порушень прав інтелектуальної власності.

Метою написання статті є розгляд проблемних питань, що виникають під час та у результаті видання законодавчих та нормативно-правових документів, спрямованих на боротьбу із порушеннями прав інтелектуальної власності, у тому числі при створенні відповідних органів (консультативно-дорадчих), що сприяють вирішенню зазначених питань.

Законодавство України передбачає вирішення в адміністративному порядку широкого кола питань захисту прав інтелектуальної власності.

Норми адміністративного права, що стосуються захисту прав інтелектуальної власності, містяться в Кодексі України про адміністративні правопорушення, Митному кодексі України, законах України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на зазначення походження товарів», «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем», «Про охорону прав на сорти рослин», «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних», «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування».

В Україні також діє Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 07.06.1996 №236/96-ВР, яким передбачено розгляд адміністративних правопорушень, що стосуються недобросовісної конкуренції, за зверненням до Антимонопольного комітету України або до його територіальних органів із заявою про вжиття заходів щодо захисту порушених прав [1; 2, с. 59].

Головним органом, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері інтелектуальної власності в Україні, є Державна служба інтелектуальної власності України. У жовтні 2013 р. Указом Президента України установлено, що діяльність Державної служби інтелектуальної власності України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра економічного розвитку і торгівлі України [3].

Основними завданнями Державної служби інтелектуальної власності України є реалізація державної політики у сфері інтелектуальної власності, внесення на розгляд Міністра пропозицій щодо формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Але слід пам'ятати про те, що поняття «інтелектуальна власність» охоплює широкий спектр питань та відповідно до ст. 2 Конвеції, що засновує Всесвітню організацію інтелектуальної власності, містить права, що стосуються:

– літературних, художніх і наукових творів;
– виконавчої діяльності артистів, звукозапису, радіо- і телевізійних передач;
– винаходів у всіх сферах діяльності людини;
– наукових відкриттів;
– промислових зразків;
– торговельних марок, фірмових найменувань і комерційних позначень;

– захисту від недобросовісної конкуренції, а також усі інші права, які є результатом інтелектуальної діяльності в промисловій, науковій, літературній та художніх сферах [4].

Першими дієвими кроками на попередження порушення прав інтелектуальної власності стало доручення Першого віце-прем'єр-міністра України від 19.11.2012 № 38220/7/1-12 до листа Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 31.10.2012 № 1/10-3456 щодо утворення обласними (міськими) державними адміністраціями та забезпечення ними діяльності регіональних Координаційних рад по боротьбі із порушеннями прав інтелектуальної власності з метою запровадження дієвого механізму припинення обігу товарів, виготовлених із порушенням прав інтелектуальної власності, утворивши регіональні консультативно-дорадчі органи, що повинні забезпечити координацію роботи з боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності всіх зацікавлених правоохоронних і контролюючих органів виконавчої влади [5].

Консультативно-дорадчий орган – орган, що утворюється для погодженого вирішення питань реалізації державної політики у певній сфері чи галузі, координації діяльності центральних і місцевих органів державної влади. Правовою основою утворення та діяльності таких органів є Конституція України, закони та інші нормативно-правові акти. Статус консультативно-дорадчого органу, повноваження, головні напрями і форми діяльності визначаються положенням про конкретний орган чи спеціальним актом відповідного державного органу – постановою, розпорядженням, наказом тощо. Надання права на утворення консультативно-дорадчого органу міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади передбачається положеннями про міністерство, інші центральні органи виконавчої влади [6].

Зокрема, згідно з Положенням про Міністерство освіти і науки України для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності в міністерстві можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні, склад яких та положення про які затверджує міністр [7].

Консультативно-дорадчі органи можуть утворюватися і на місцевому рівні, на рівні областей. Так, наприклад, у більшості обласних державних адміністрацій діє постійний консультативно-дорадчий орган – Колегія обласної державної адміністрації, утворена розпорядженням голови обласної державної адміністрації для підготовки рекомендацій щодо виконання обласною державною адміністрацією своїх завдань, погодженого розгляду та вирішення питань, що належать до її компетенції, та для колективного і вільного обговорення найважливіших напрямів її діяльності [8].

У разі потреби консультативно-дорадчому органу надається особливий статус. Наприклад, відповідно до Положення про Національну комісію з радіаційного захисту населення України, затвердженого постановою Верховною Радою України від 06.10.2009 № 1630-VI, ця комісія є постійно діючий вищий незалежний колегіальний науково-експертний дорадчо-консультативний орган з питань протирадіаційного захисту та радіаційної безпеки населення України, який утворюється Верховною Радою України, є відповідальним перед нею і підзвітний їй [9].

У деяких випадках консультативно-дорадчі органи утворюються лише на час вирішення відповідних завдань (наприклад, Тимчасова спеціальна комісія Верховної

Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України, до складу якої входять представники Верховної Ради України).

Постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. № 599 «Питання консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, утворених Кабінетом Міністрів України» визначено, що консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи Кабінету Міністрів України утворюються на постійній або тимчасовій основі Кабінетом Міністрів України для забезпечення здійснення його повноважень; затверджено Типове положення про консультативний, дорадчий та інший допоміжний орган, утворений Кабінетом Міністрів України [10].

Так, на виконання доручення Першого віце-прем'єр-міністра України, наприклад, у Харківській області розпорядженням голови обласної державної адміністрації від 04.04.2013 № 129 «Про Координаційну раду з питань захисту прав інтелектуальної власності при обласній державній адміністрації» утворено Координаційну раду з питань захисту прав інтелектуальної власності (далі – Координаційна рада), затверджено її персональний склад та Положення, відповідно до якого Координаційна рада є консультативно-дорадчим органом при обласній державній адміністрації, що утворена з метою забезпечення ефективного дотримання законодавства України у сфері інтелектуальної власності, попередження та протидії правопорушенням у цій сфері на території області [11].

Ще одним кроком назустріч вирішенню проблемних питань у сфері захисту прав інтелектуальної власності стало намагання вирішення питання щодо легалізації комп'ютерних програм в органах виконавчої влади. Постановою Кабінету Міністрів України від 08.04.2013 № 257 «Деякі питання легалізації комп'ютерних програм, які використовуються в органах виконавчої влади» затверджено Порядок використання у 2013 р. коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з легалізації комп'ютерних програм, які використовуються в органах виконавчої влади (далі – Порядок) [12]. Харківською обласною державною адміністрацією вивчено потреби у ліцензійних примірниках комп'ютерних програм відповідно до п. 5 Порядку використання у 2013 р. коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з легалізації комп'ютерних програм, які використовуються в органах виконавчої влади. Але слід зазначити, що майже в кожній обласній державній адміністрації відсутні структурні підрозділи, відповідальні за даний напрям роботи, та спеціалісти, які можуть здійснювати експертну оцінку та перевіряти достовірність інформації, що надавалась структурними підрозділами обласної державної адміністрації й органами виконавчої влади районної ланки з питань легалізації комп'ютерних програм.

На виконання п. 8 Порядку наказом Міністерства освіти і науки України від 22.08.2013 № 1220 затверджено Перелік ліцензійних примірників комп'ютерних програм та органів виконавчої влади, для яких будуть придбані такі примірники, у 2013 р. (далі – Перелік) [13]. Загальна кількість таких примірників – 82 518. Але Перелік був вичерпним, оскільки включав лише такі програмні продукти, як ABBYY FineReader, Microsoft Office та Microsoft Windows, що не відповідало потребам органів виконавчої влади, в тому числі і за необхідною їх кількістю. Та не всі програмні продукти поставлені, принаймні у 2013 р. – початку 2014 р., відповідно до п. 11 Порядку органам виконавчої влади виконавцем, п. 2 Порядку якого визначено

Державну службу інтелектуальної власності України. Слід також зазначити, що ще у 2004 р. постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2004 № 253 (зі змінами) затверджено Порядок легалізації комп'ютерних програм в органах виконавчої влади, а до цього, у 2003 р., постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 № 1433 (зі змінами) затверджено Порядок використання комп'ютерних програм в органах виконавчої влади, що є чинними і на сьогодні [14; 15]. Тому виникає цілком логічне питання: чи виконуються законодавчі та нормативно-правові акти на належному рівні?

Так, Указом Президента України від 08.10.2013 № 549/2013 «Питання Державної служби інтелектуальної власності» установлено, що діяльність Державної служби інтелектуальної власності України спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України через Міністра економічного розвитку і торгівлі України, Указом Президента України від 18.12.2013 № 689/2013 «Про внесення змін до деяких указів Президента України» внесено відповідні зміни до Положення про Державну службу інтелектуальної власності України, про Міністерство економічного розвитку та торгівлі України, про Міністерство освіти і науки України, постановою Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 № 933 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України» внесено відповідні зміни до Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Державної служби інтелектуальної власності, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 17.05.2002 № 674, Порядку використання комп'ютерних програм в органах виконавчої влади, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 № 1433, Порядку надання Кабінетом Міністрів України дозволу на використання запатентованого винаходу (корисної моделі) чи зареєстрованої топографії інтегральної мікросхеми, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2004 № 8, додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.2004 № 253 «Про затвердження Порядку легалізації комп'ютерних програм в органах виконавчої влади» та ін. У зв'язку з чим доречним було б віднести питання, що знаходяться на виконанні та контролі, наприклад Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації у зазначеній сфері, до компетенції відповідного структурного підрозділу обласної державної адміністрації. Питання захисту прав інтелектуальної власності не передано на регіональному рівні до відповідного структурного підрозділу обласної державної адміністрації [16, 17, 18].

Виходячи з цього система правової охорони інтелектуальної власності має бути ефективною та дієвою. Та все ж за роки незалежності в Україні розбудовано державну систему правової охорони інтелектуальної власності. Однією з найважливіших передумов оптимізації існуючих механізмів сприяння забезпеченню ефективного виконання органами влади захисту прав інтелектуальної власності є чітке визначення правового статусу консультативних, дорадчих органів, що зумовлює перспективи подальших досліджень, які мають ґрунтуватися на результатах аналізу проблемних питань державної політики у сфері нормопроектного забезпечення діяльності таких органів.

Одночасно Указом Президента України від 02.09.2014 № 701/2014 «Про ліквідацію консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, утворених Президентом України» з метою оптимізації системи консультативних, дорадчих та

інших допоміжних органів і служб, утворених Президентом України, відповідно до п. 28 ч. 1 ст. 106 Конституції України постановлено ліквідувати низку консультативно-дорадчих та інших допоміжних органів і служб, утворених Президентом України [19].

Безумовно, таких змін потребує вся система органів влади, що мають повноваження у сфері захисту прав інтелектуальної власності й реалізують державну політику в зазначеній сфері.

Цілком очевидно, що у першочерговому порядку необхідно забезпечити розгляд проектів законів у сфері інтелектуальної власності з метою приведення національного законодавства у відповідність до міжнародних договорів, укладених Україною, та законодавства ЄС; прийняття законопроектів про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань інтелектуальної власності; провести роботу щодо усунення неузгодженостей між окремими нормативно-правовими актами з цих питань; здійснення на постійній основі моніторингу практики застосування законодавчих актів у сфері прав інтелектуальної власності; розширення здобуття спеціальної цільової освіти у сфері інтелектуальної власності за державним замовленням для працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, суддів, працівників правоохоронних органів; запровадження в середніх школах, професійно-технічних навчальних закладах ознайомчих курсів з основ інтелектуальної власності та спецкурсів у вищих навчальних закладах; підготовку та перепідготовки спеціалістів у сфері інтелектуальної власності; запровадження системи дистанційного навчання фахівців у сфері інтелектуальної власності та ін. Значну увагу слід приділити механізму спільної діяльності правоохоронних органів, митних органів, органів державної виконавчої влади, громадськості й інших зацікавлених органів, які в межах своєї компетенції вирішують питання, що стосуються забезпечення захисту прав інтелектуальної власності та контролю за дотриманням норм законодавства в цій сфері, що на сьогодні є не досить дієвим. Кожна гілка влади діє у зазначеній сфері як окремий «сегмент», що впливає на ефективність їх діяльності в цілому та потребує контролю й координації спільних дій під впливом спеціально уповноваженого органу або особи, наділених спеціальними правами та обов'язками. Зазначеними правами може бути наділено державних інспекторів з питань інтелектуальної власності, які відповідно до Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.05.2002 № 674, яке регламентує діяльність державних інспекторів з питань інтелектуальної власності, визначає їх права та функціональні обов'язки стосовно державного контролю за дотриманням *суб'єктами господарювання* вимог законодавства у сфері інтелектуальної власності у процесі використання об'єктів права інтелектуальної власності [20].

Звичайно, в умовах динамічного розвитку новітніх технологій не слід забувати і про розширення за рахунок положень європейського законодавства, що регулюють новітні галузі прав інтелектуальної власності, які стосуються нових комунікацій та мережі Інтернет.

Зазначені кроки сприятимуть подальшому розвитку та якісному вдосконаленню системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні, прискоренню економічного розвитку та підвищенню міжнародного іміджу нашої держави.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кубах А. І. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / А. І. Кубах. – Х. : ХНАМГ, 2008. – 149.
2. Лонг Д. Захист прав інтелектуальної власності: норми міжнародного і національного законодавства та їх правозастосування : практ. посіб. / Д. Лонг, П. Рей, В. О. Жаров та ін. – К. : К. І. С., 2007. – 448 с.
3. Питання Державної служби інтелектуальної власності [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 08.10.2013 № 549/2013. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/documents/16117.html.
4. Конвенция учреждающая Всемирную организацию интеллектуальной собственности [Электронный ресурс] : 14 июля 1967 г. – Режим доступа: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_169.
5. Деякі питання легалізації комп'ютерних програм, які використовуються в органах виконавчої влади [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 08.04.2013 № 257. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/257-2013-п.
6. Битяк Ю. П. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.zakony.com.ua/juridical.html?catid=41073.
7. Питання Міністерства освіти і науки України [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 25.04.2013, № 240/2013. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/documents/15700.html.
8. Про затвердження Положення про колегію обласної державної адміністрації [Електронний ресурс] : Розпорядження голови Харк. обл. держ. адмін. від 06.05.2014 № 168. – Режим доступу: http://kharkivoda.gov.ua/uk/document/view/id/14010.
9. Про затвердження Положення про Національну комісію з радіаційного захисту населення України [Електронний ресурс] : Постанова Верхов. Ради України від 06.10.2009 № 1630-17. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1630-vi.
10. Питання консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, утворених Кабінетом Міністрів України [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 17.06.2009 № 599. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/599-2009-п.
11. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/ru/publish/article?art_id=246408893&cat_id=244277212.
12. Деякі питання легалізації комп'ютерних програм, які використовуються в органах виконавчої влади [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 08.04.2013 № 257. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/257-2013-п.
13. http://www.pakharenko.com/ua/about/news/2013/08/28/376/.
14. Про затвердження Порядку легалізації комп'ютерних програм в органах виконавчої влади [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 04.03.2004 № 253. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/253-2004-п.
15. Про затвердження Порядку використання комп'ютерних програм в органах виконавчої влади [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 10.09.2003 № 1433. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1433-2003-п.
16. Питання Державної служби інтелектуальної власності України [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 08.10.2013 № 549/2013. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/documents/16117.html.

17. Про внесення змін до деяких указів Президента України [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 18.12.2013 №689/2013. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/689/2013.
18. Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 18.12.2013 № 933. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/933-2013-п.
19. Про ліквідацію консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, утворених Президентом України [Електронний ресурс] : Указ Президента України 2014 від 02.09.2014 № 701/2014. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/documents/18041.html.
20. Про затвердження Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Державної служби інтелектуальної власності [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 17.05.2002 № 674. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/674-2002-п.
21. Сайт Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://guonkh.gov.ua/public/70/4745.html.

Шпак А. П.

ПРОБЛЕМНЫЕ ВОПРОСЫ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ОХРАНЫ ПРАВ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ В УКРАИНЕ

Рассмотрены проблемные вопросы административно-правового обеспечения охраны прав интеллектуальной собственности в Украине и деятельности консультативно-совещательных органов в этой сфере. Очерчены основные мероприятия, направленные на решение проблемных вопросов в сфере защиты прав интеллектуальной собственности в целом.

***Ключевые слова**: интеллектуальная собственность, консультативно-совещательные органы.*

Shpak A. P.

PROBLEMATIC ISSUES OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT OF INTELLECTUAL PROPERTY PROTECTION IN UKRAINE

***Problem setting.** Nowadays a vibrant system of legal protection of intellectual property rights is needed. It has been constantly developed since the times (90s of the last century) when the foundations of a national regulation system of this extremely important area were initiated.*

Simultaneously it was revealed that there were serious problems and deficiencies of its functioning, which had affected the formation of a new innovative model of the country's development, made relations of Ukraine with the leading states of the world more complicated.

***Analysis of recent research works and publications.** The theoretical aspects of the administrative and legal protection of intellectual property rights were included into the research works of such legal scholars as V. B. Averyanov, O. M. Bandurka, N. V. Bondarchuk, V. O. Bonyak, R. G. Valeyev, S. M. Gusarov, K. G. Gryschenko, V. S. Zhuravskyi, T. A. Kolomoyets, A. T. Komzyuk, S. M. Yarovoy etc.*

***Target of research.** The article is devoted to the topical issues of the establishment (restoration) of some advisory bodies and authorities, their work in order to solve the problem of the infringement of intellectual property.*

The purpose of this article writing is to examine the issues arising in the process or as a result of the publication of legislative and regulatory documents to combat the infringement of intellectual property, including the establishment of appropriate bodies (advisory), which facilitate resolving aforementioned issues.

Article's main body. *The legislation of Ukraine provides an administrative solution of a wide range of issues of intellectual property protection.*

Norms of administrative law relating to the protection of intellectual property rights are contained in the Code of Ukraine on Administrative Offences, Customs Code of Ukraine, such Laws of Ukraine as «On the Protection of Rights to Inventions and Utility Models», «On the Protection of Rights to the Industrial Design», «On the Protection of Rights to Trademarks for Goods and Services», «On the Protection of Rights to Appellations of Origin», «On the Protection of Rights to integrated circuits», «On the Protection of Rights to Plant Varieties», «On the distribution of audiovisual works, phonograms, computer programs, databases», «On peculiarities of the state regulation of business entities related to the production, export and import of disks for laser reading systems».

Conclusions and prospects for the development. *It is clear that a matter of priority is to ensure consideration of draft laws on intellectual property in order to bring national legislation into the conformity with international agreements signed by Ukraine and according to the EU legislation; to approve the draft law on amendments to certain legislative acts of the intellectual property; to undertake the work to eliminate discrepancies between normative and legal acts on these issues; to implement a regular monitoring of the practical application of legislative acts in the field of intellectual property; to extend obtaining special education in the field of intellectual property according to the state order for employees of central and local authorities, judges, law enforcement officers; to introduce special course on the basics of intellectual property at secondary schools, vocational schools and specialized courses at the higher educational establishments; to train and retrain specialists in the field of intellectual property; to introduce an e-learning system of training specialists in the field of intellectual property etc.*

These steps will contribute to the development and qualitative improvement of the system of the protection of intellectual property in Ukraine, rapid economic development and improvement of its international image.

Key words: *intellectual property, consultative and advisory bodies.*